

Ezen a címen új irodalmi, kulturális, kritikai folyóirat indul. Nincs elég? — kérdezheti az olvasó. Nos, a Holmi azt reméli, hogy mind minőség, mind irányzat tekintetében néhányadmagával az e téren is elengedhetetlenül szükséges szerkezetváltozás mintájává és kiindulópontjává válhat.

A folyóirat címe Bessenyei Györgytől ered. Kétszázötven évvel ezelőtt jelent meg A holmi címen tanulmánykötete, s a szó akkor még „egy s más”, „valamit” jelentett. Az új Holmi létrehozói azt vallják, hogy a felvilágosodás eszmevilágának meggyökereztetése a közgondolkodásban ma is időszerű feladat, s a magyar művelődés ügyének, Európához való kapcsolódásának a XX. század végén is alapkérdése. A kortársi magyar szellemi élei magas és szigorú igénnyel szerkesztett műhelyként kutatja és rostálja az új verset, szépprózát, esszét. Erős kritikai rovattal akarja orientálni az olvasót mindabban, ami aktuális, és az aktualitást igen szélesen értelmezi. Szólni kíván a hazai könyvpiac legfontosabb újdonságairól, új és klasszikus magyarokról és külföldiekről egyaránt. S nemcsak a szépirodalomról, hanem a filozófiáról, a társelméletéről, s a társadalomtudományokról is. A magyar irodalom múltjára, jelentős életművek teljesebb feltárására is törekszik, izgalmas dokumentumanyagok megjelenítését is hivatásának érzi. A folyóirat nyilvánosságot biztosít a tehetséges magyar műveknek, függetlenül attól, hogy szerzője a világ mely pontján él, de nem zárkózik el az elől sem, hogy külföldi szerzők tollából származó írásokat is közreadjon.

A Holmi főszerkesztője Réz Pál, társszerkesztője Domokos Mátyas és Radnóti Sándor; az előbbi a szépprózát, az utóbbi a bírálatokat gondozza. A szerkesztőbizottság tagjai közül a versrovat vezetője Várady Szabolcs, a publicisztikáról **Eörsi**

István és Megyesi Gusztáv gondoskodik, a filozófia gazdája Ludassy Mária, a történelemé Pető Iván, a zenéé Kocsis Zoltán, a szociológiáé Kenedi János és Vági Gábor. A szerkesztőbizottság további tagjai Fodor Géza, Göncz Árpád, Lakatos András, Mándy Iván, Petri György, Tar Sándor. Olvasószerkesztő Vásárhelyi Júlia. A lapot Környei Anikó tervezte és tipografizálja. A szövegeket Zsarnay Erzsébet gondozza. A lap tíz szerzői íven, kartonált kötésben, havonta jelenik meg. Ára 49 Ft.

Az első számban többek között Csanádi Imre, Rakovszky Zsuzsa verseit, Mándy Iván és az erdélyi Bajor Andor szépprózáját, Fodor Géza és Wilhelm András esszéjét olvashatjuk. Helyet kap benne Németh László, Weöres Sándor és Vas István egy-egy, 1956 októberében—novemberében keletkezett és mind- eddig kiadatlan verse, nemkülönben az 1957-ben kivégzett Angyal István börtönben írott, s mindeddig lappangó emlékiratának részlete. A Figyelő rovatban magyar újdonságok mellett helyet kap két nemrég megjelent Thomas Mann-mű (a napló és a Kerényi Károllyal való levelezés) kritikája Kocziszkó Éva és Nádas Péter tollából.

A Holmi mottója Bessenyei György művéből származik: „Mihent az Írók nyomtatásba egy egész nemzet előtt el kezdenek egymással vetélkedni, azonnal meg indul a szép elmélkedés. Ezt keresném én, azért garázdálkodom néhol írásomba. Tudom hogy a ki táfolni akarna, igyekezze hozzám szed magyarsággal beszélni, mint én szoktam. Harmadik jönne, ki mind kettőnk felül kívánna haladni. A nemzet mulatná vélünk magát, s' nevetne mikor mi egy másnak előtte bosszuságokat mondanánk, de a tudomány, magyarság azomba épülne.”